

eller udsættes til en fjern Fremtid, bortfalden, og paa den anden Side har den fornyede Overveelse ført til en Deel Bemærkninger, som jeg i det Hele ikke kan Andet end ansee for Forbedringer. Forsaavidt jeg har havt den Ære at overvære en Deel af de stedfundne Forhandlinger, er jeg enig i de af Udvalget stillede Ændringsforslag, der for en stor Deel ere fremgaaede heraf, og jeg maa oprigtigt tilstaae, at jeg betragter mine egne Ændringsforslag kun som Supplémenter dertil; jeg har idetmindste med Hensyn til nogle af dem ikke forstaaet rettere, end at de besandt sig i samme Stilling, som de, Udvalget har vedtaget. Det, hvorom jeg tiltrøede mig tilstrækkelig Competence til at have en selvstændig Mening, har jeg imidlertid efter den Raade, hvorpaa den ærede Justitsminister udtalte sig, ikke kunnet finde Anledning til yderligere at fastholde. Det er nemlig det Spørgsmaal, om ikke Loven ogsaa burde udstrækkes til de Dele, der staae i accurat det samme Forhold til det egentlige Centrum af Kjøbenhavn, som de saakaldte Forstæder, tildeels endog saa i et intimere Forhold, men som henhøre til Landjurisdictionen. Det er af reent practiske Grunde og af Høflighedshensyn, at jeg ikke fastholder dette, og jeg skal kun bemærke, at jeg forbeholder mig, hvis der ikke inden føie Tid fremkommer et Lovforslag, som for Frederiksberg og de dertil hørende Dele, der i Virkeligheden ligesom udgjøre en integrerende Deel af Kjøbenhavns Forstæder, indeholder omtrent det Samme som nærværende Lov, da, forsaavidt jeg er Medlem af Landsrådinget, at indbringe et Lovforslag om, at denne Lov uden videre udvides dertil. Jeg har nemlig paa ingen Raade, uagtet jeg meget nøagtigt har gennemgaaet alle afgivne Erklæringer og Alt, hvad der under Discussionerne er yttret, følt mig overtydet om, at der virkelig er nogen sand Begrundelse for, at disse Dele ere fuldkommen undtagne. Jeg kan overmaade godt forstaae, at man for den egentlige Stad, for Alt, hvad der ligger indenfor Boldene, giver strengere Regler, end for de Dele, der ligge udenfor, eller, med andre Ord, at man udenom Kjøbenhavn vil have eet, eller — om man vil — 2 eller 3 Belter eller concentriske Cirkler, hvor,

alt, som man snerne sig fra den tætbeplakkede By, lempeligere Regler gjaldt, en eller anden Fordring eftergaves, som man ikke ansaae for strengt nødvendig der; thi ganske vist skal man ikke gjøre flere Indskrænkninger i Folks Frihed til at benytte deres Grund, end der er nødvendigt; men jeg kan paa den anden Side paa ingen Raade erkende, at det, med Hensyn til hvad der falder indenfor det samme Cirkelslag, har det Allermindste at betyde, hvilken Jurisdiction det hører under. Det kan muligt fore til, at Frederiksberg og Hvidovre Sogne — det er mig forøvrigt usforklarligt, at denne Sammensmeltning endnu bestaaer, som efter min Mening ikke har nogen som helst sand Grund, og det forekommer mig, at det er meget sjældent, at der kan paavises Tilfælde, hvor en communal Adskillelse vil være saa vel begrundet, som en Adskillelse imellem Frederiksberg og Hvidovre, men ligegyldigt, hvorledes dette end forholder sig, — det kan muligen fore til, siger jeg, at Frederiksberg og Hvidovre Sogne komme til at deeltage i Valget af Medlemmer af en saadan Bestyrelse, som omhandles i Loven, at de Mulcter, som faldt paa disse Egne, skulde indgaae i deres Fattigkasse o. s. v.; sige enefelte smaa Bestemmelser kunde maaskee være hensigtsmæssige; jeg siger paa ingen Raade, at de ere nødvendige; thi det er ganske vist nødvendigt, at visse Dele af en Landjurisdiction i alle Henseender henhøre til Byen, om dette end ikke, da man jo ikke er meget consequent hos os, i Set og Alt er skeet, skøndt det er rigtigt; men, da jeg frygtede for, at dette kunde lægge Hindringer i veien for Lovens Fremme, saa har jeg ikke her yderligere villet fastholde det, da jeg er fuldkommen overbevist om, at det er meget magtpaaliggende, at Loven snarest muligt udkommer. — Hvad specielt det af mig til § 6 stillede Ændringsforslag angaaer, da forekommer det mig kun ligesom at være et Supplement; jeg troede endog saa, at det ligesom var forglemt af Udvalget. Der blev nemlig under de stedfundne Forhandlinger gjort opmærksom paa, at det var en reen Misforstaaelse, naar der stod „den rette Linie“. Den rette Linie mellem en Bues Endepunkter er jo en Chorde, og Chorden bliver jo større, jo længere Buen rykkes ud;